

[Henry Christensen.]

man have fortsat med at majorisere over for det øvrige folketing.

Poul Møller: Hr. Per Hækkerup mente, at jeg havde bebrejdet regeringen dens valgtrusler. Det kan vel kun ligge i ordet trussel, for jeg sagde netop, at det skræmte os ikke, og vi er da ikke utilfredse med, at regeringen vil have valg. Og truslen var da vel heller ikke møntet på os, der sidder her til højre i salen; mon ikke den var møntet et andet sted, som vi har hørt det i dag, nemlig på dem, der ikke vil makke ret over for socialistisk folkepartis flertal? At valgtruslen i det hele taget ikke skræmmer nogen, fremgår jo også af, at vi endelig for en gangs skyld har haft en dag, hvor obligationskurserne har vist en ordentlig stigning og rentefald måske derfor er i udsigt, hvis vi kan få denne regering væk, fordi tilliden til fremtiden vokser, hvis regeringen falder.

Hr. Per Hækkerup talte om den økonomiske stilling og sagde, at min tale lød hult. Ja, man kan da ikke sælge den vare, regeringen her vil sælge, uden at man må sige klart til befolkningen, at det er økonomisk vanskelige tider. Man kan da ikke bilde befolkningen ind, at vi er på vej imod himlen, at vi er kosmonauter, at vi stiger og stiger mod større og bedre tider, men vi skal lige snuppe en dyrtidsportion fra jer, vi skal lige lægge en ekstra skat på jer — det kan man da virkelig ikke få folk til at tro på, for det må da være udtryk for en frygt for fremtiden. Og det er da ikke mærkeligt, at man har denne frygt for fremtiden. Det stigende handelsbalanceunderskud, den stadige kursstigning, den stadige rentestigning, vi har set, den stadige prisstigning — det er da klart, at det ikke er gode tider at have en sådan tid.

Jeg synes også, hr. Per Hækkerup skulle have undladt at anvende den svenske diskontoforhøjelse. Jeg ved, at hr. Per Hækkerup har megen tillid til den nuværende svenske regering — det går jeg i hvert fald ud fra — og han ved, at den svenske regerings motivering er, som den er offentliggjort, at den lave svenske rente medfører kapitalflugt og kapitalinvesteringer i de omliggende lande, bl. a. og først og fremmest Danmark, som

har et så højt renteniveau, at det virker tiltrækkende på den svenske kapital, og han ved jo, at store danske virksomheder netop for nylig er blevet tiltrukket af den svenske kapital. Det er den svenske regerings motivering, og så står hr. Per Hækkerup her og siger: tværtimod, det var, fordi Sverige ikke devaluerede. Det er jo noget snak. Hr. Per Hækkerup må sætte sig ind i sagerne, f. eks. se, hvad finansminister Sträng siger, hvordan man fra den svenske regerings side motiverer diskontoforhøjelsen: frygten for kapitalflugt på grund af nabolandenes høje renteniveau. Og hr. Per Hækkerup ved jo også godt, at her gennemførte vi en kronesænkning, og han ved, at denne kronesænkning øjeblikkelig blev ledsaget af en rentestigning, som enhver kronesænkning automatisk vil blive det. En yderligere rentestigning oven på vores rekordrente.

Så forstod jeg ikke helt hr. Per Hækkerups ræsonnement om de 60 mill. kr. til de lavtlønnede, for det er da givet, at vi, der stemmer imod forslaget om at inddrage en dyrtidsportion, vi har dog vel ingen forpligtelse til at give kompensation for den dyrtidsportion, regeringen vil have stjålet fra lønmodtagerne, vel? Det kan da kun være regeringen, der har kompensationsproblemer, og når man beder om min støtte til at give kompensation for en dyrtidsportion, som jeg ikke ønsker at fratage disse mennesker, så er man da igen ude i noget snak. Jeg kan da godt forstå, regeringen har sit lavtlønsproblem, hvis den får sit forslag igennem, men vi ved da alle efter den debat, der har fundet sted her i dag, at det forslag får den ikke igennem hverken på denne eller hin side af et valg.

Hr. Per Hækkerup bemærker jo, hver gang han står på denne talerstol og polemiserer mod os, at vi ville have foreslået skatteforhøjelser den dag, regeringen gennemførte kronesænkning. Ja, vi ville have undgået kronesænkningen, det har vi klart erkendt. Og vi har sagt, at vi ved skatteforhøjelser på 500-600 mill. kr. kunne have dækket landbrugets tab på det britiske marked ind. Og vi mener, det havde været en billigere løsning for Danmark, i stedet for at kalde prisstigninger på 1.500 mill. kr. ind over landet. På et tidspunkt, hvor priserne stiger så stærkt, som tilfældet er,